

PREMIUM

Lieke Martens wordt tegen Canada gewisseld door Sarina Wiegman. © Pim Ras Fotografie

Waar is de magie van Lieke Martens gebleven?

[VIDEO](#)

Het WK in Frankrijk is nog niet het toernooi van Lieke Martens, de sterspeelster van het gewonnen EK in 2017. Waar is de magie van de linksbuiten van de Leeuwinnen gebleven?

Tim Reedijk 23-06-19, 07:53

Door Tim Reedijk

Na 70 minuten haalde bondscoach Sarina Wiegman haar linksbuiten naar de kant tegen Canada (2-1). Lieke Martens (26), één van de best betaalde voetbalsters van Oranje, de speelster die commercieel de meeste waarde vertegenwoordigt, het uithangbord van FC Barcelona, de voormalig beste voetbalster van de wereld én de ster van het EK van 2017.

Sinds het EK in eigen land is de status van Martens dermate veranderd, dat het voetballen niet eenvoudiger wordt. Haar naam staat met rood omcirkeld als de tegenstander Oranje analyseert, dubbele dekking is eerder regel dan uitzondering. In de groepsfase van dit WK zagen we slechts flitsen, flinterdunne momenten van de voetbalbrille van Martens. Een onvervalste 'Cruiff-turn' tegen Nieuw-Zeeland, bijvoorbeeld.

Dat die momenten schaars zijn, kun je wijten aan vorm, maar ook aan het bijna onrealistische verwachtingspatroon dat om Martens heen hangt. Ze legde de lat in 2017 zó hoog voor zichzelf. Op het EK leek ze elke wedstrijd de rechtsback aan flarden te spelen. Bovendien kreeg ze later in 2017 het predicaat 'beste speelster van de wereld' opgeplakt. Alles zou anders worden. Dat neemt niet weg dat een Martens in absolute topvorm zou moeten kunnen omgaan met op haar aangepaste defensies. Op het EK zag ze er eerder juist de lol van in dat de verdediging het op haar muntte. Maar zolang die vorm er niet is, blijft het zoeken. Zo ook tegen Canada.

Cristiano Ronaldo en Lieke Martens. © AFP

„Het was gewoon erg lastig voor me”, aldus Martens. „Bij elke bal die ik kreeg, had ik het gevoel dat ik werd ingesloten. Die wedstrijden zitten er soms tussen. Laat ik

daarin mijn rol nemen. Als er drie om mij heen zitten, moet er ergens anders ruimte komen. Je zag het tegen Canada ook: de rechtsback die bij mij stond, verhuisde na mijn wissel meteen naar de linksbackpositie."

Logisch

Wiegman zoekt het in dezelfde hoek. „Martens wordt aan de bal vaak ingesloten, dat is logisch als je als Europees kampioen naar het WK gaat. We worden geanalyseerd en er wordt rekening gehouden met je kwaliteiten. Gelukkig hebben we meer spelers die belangrijke of beslissende dingen kunnen doen. Dat is het mooie aan de ontwikkeling van het team. We zijn niet meer afhankelijk van één of twee spelers."

In zekere zin heeft Martens een rol aangenomen als bliksemafleider, al doet die term af aan de kwaliteiten en de status van de Limburgse in Oranje. Wel lijkt Martens te hebben geaccepteerd dat het zo vrij als een vogeltje voetballen van een paar jaar geleden er domweg niet altijd meer in zit. Na de uitzwaaiwedstrijd tegen Australië, toen Martens ook in de tang zat van de verdediging, wees ze op het feit dat defensies in de problemen zouden komen als ze alle focus op haar zouden richten. Shanice van de Sanden loopt immers aan de andere kant en Oranje heeft in de persoon van Vivianne Miedema een spits die uit het niets kan toeslaan.

Maar omdat ook Van de Sanden nog niet op de top van haar kunnen speelt, zijn de Leeuwinnen op aanvallend vlak bepaald nog niet op het niveau van 2017. Voorlopig leunt de ploeg van Wiegman op de goals van Miedema, doelpunten uit dode spelmomenten (Anouk Dekker en Dominique Bloodworth) en op de grillen van invallers Jill Roord en Lineth Beerensteyn. De rollen van Martens en Van de Sanden, die wél een piekfijne assist gaf op Miedema tegen Kameroen, zijn daarin nog te bescheiden.

Het speelschema vanaf de achtste finales. © AD Sportwereld

Is dat zorgwekkend? Misschien. Martens en Van de Sanden zijn onberekenbare spelers van wie je weet: die kunnen beiden zomaar weer beslissend zijn in de achtste finale tegen Japan. Daarvoor hoeft Martens met al haar individuele klasse echt haar niveau van 2017 niet aan te tikken. Voor Wiegman is het natuurlijk wel te hopen dat haar flankaanvallers de geest weer krijgen, want om de wereldtitel als serieuze optie te zien, zullen méér bepalende spelers in topvorm moeten raken.

Die tijd is er nog, absoluut. Wie weet is de beer los na één geslaagde actie, een assist, een goal, zeg het maar. Martens weet wat ze in de komende wedstrijd(en) wil. „Ik moet de uitdaging zoeken en zorgen dat ik meer aan de bal kom, vooral met mijn neus naar de goal. Want liever kom ik vaker aan de bal om mijn kwaliteit, de één-tegen-één te benutten”, vertelt ze. Nederland hoopt mee, want bij Martens weet je dat de magie nooit ver weg is.

Raissa Feudju zet namens Kameroen Lieke Martens de voet dwars. © Pim Ras Fotografie